

ÎN COLECȚIA

ANTOLOGIA UNUI AUTOR AU MAI APĂRUT:

Aureliu **BUSUIOC** *Punct* (2007)

Vasile **ROMANCIUC** *Recitirea proverbelor* (2007)

Șerban **FOARȚĂ** *Capodopere incomplete* (2008)

Emil **BRUMARU** *Fluturii din pandișpan* (2008)

Mircea **CĂRTĂRESCU** *O seară la operă* (2009)

Mircea **IVĂNESCU** *Poesii alese* (2009)

ANTOLOGIA unui AUTOR

Colecția

Arcadie SUCEVEANU

CAFENEUA NEVERMORE

Știința

Lector: Mircea V. Ciobanu

Corectori: Maria Cornesco, Tatiana Darii

Redactor tehnic: Nina Duduciuc

Machetare computerizată: Romeo Șveț

Copertă, concepție grafică: Andrei Ichim

Fotografie (pe pagina a patra a copertei): Sergiu Holban

Întreprinderea Editorial-Poligrafică Știința,

str. Academiei, nr. 3; MD-2028, Chișinău, Republica Moldova;

tel.: (+373 22) 73-96-16; fax: (+373 22) 73-96-27;

e-mail: prini@stiinta.asm.md

DIFUZARE:

Republica Moldova: ÎM Societatea de Distribuție a Cărții PRO-NOI

str. Alba-Iulia, nr. 23/1A; MD-2051, Chișinău;

tel.: (+373 22) 51-68-17, 51-57-49; fax: (+373 22) 50-15-81;

e-mail: info@pronoi.md; www.pronoi.md

Toate drepturile asupra colecției „Antologia unui autor” și a acestei ediții aparțin Întreprinderii Editorial-Poligrafice Știința.

Descrierea CIP a Camerei Naționale a Cărții

Suceveanu, Arcadie

Cafeneaua Nevermore: poezii/Arcadie Suceveanu. – Ch.: Î.E.P. Știința, 2011
(Combinatul Poligr.). – 132 p. – (Col. „Antologia unui autor”)

ISBN 978-9975-67-752-3

821.135.1(478)-1

© Arcadie Suceveanu. 2011

© Î.E.P. Știința. 2011

ISBN 978-9975-67-752-3

Cuprins

[Din] *Țărnuț de echilibru*

1982

- 10 | Ucenicul lui Homer (I)
- 11 | Ce se poate întâmpla cu Poetul când înfloresc salcâmi
- 12 | Catharsis (II)
- 13 | Hidalgo
- 14 | Cavalerul Florii de măceș
- 15 | Ucenicul lui Homer (II)

[Din] *Mesaje la sfârșit de mileniu*

1987

- 18 | Secunda care sunt eu
- 19 | Umbra vechilor greci
- 20 | Portret de sfârșit de veac
- 21 | Nufărul magic
- 22 | Vespérală
- 23 | Balada unei scoici visătoare
- 24 | Poveștile nerentabile
- 25 | Miorița
- 26 | Același semn
- 27 | Tăcerea ca dialect al cuvintelor

[Din] *Arhivele Golgotiei*

1990

- 30 | Pește de mare
- 31 | Aici, în Fanar
- 32 | Neamul lui Iona
- 34 | Pietă
- 35 | Nu plângeți! strigă Noe

- 36 | Ioane-frate
- 37 | Un greier pe ghilotină
- 38 | Zaruri pictate
- 39 | Clasele primare ale Morții
- 40 | Tramvaiul roșu
- 41 | Barul Evul Mediu
- 42 | Timp în delir
- 43 | Catedrală
- 44 | Emisferele de Magdeburg
- 45 | Fular de-azur
- 46 | Hamlet în noua regie
- 47 | Cafeneaua Nevermore
- 48 | Arhivele Golgotei (III)
- 49 | Volatil
- 50 | Adio! Nevermore!
- 51 | Închiderea în cercuri

[Din] **Eterna Danemarcă**

1995

- 54 | Pisicile Apocalipsei
- 55 | Buldozerul
- 56 | Mașina apocaliptică
- 59 | Ultima moară de vânt
- 60 | Febra aurului
- 62 | La curtea Mărului de smarald
- 64 | Apocalipsa trecea prin oglindă
- 66 | Cavalerul Înzadar
- 68 | Locomotiva Stephenson
- 70 | Silogismeale lui Înzadar
- 71 | Robinson
- 73 | Viziuni la Cernăuți
- 75 | Înfrentarea lui Heraclit
- 77 | Corabia lui Sebastian

[Din] **Mărul Îndrăgostit de vierme**

1999

- 80 | Love story
- 81 | Profesionist al Himerei
- 83 | Manualul bătrânului neofit
- 85 | Cârțițele
- 87 | Noua Danemarcă
- 88 | Îngerul de măcelărie
- 89 | Personajele lui Erasm
- 90 | Oriunde se poate muri glorios
- 92 | Despre viața mea
- 94 | Arcadiul, Teofiliul
- 95 | Groapa
- 97 | Anexă la istoria păduchelui de pat
- 99 | Vremea Leului portocaliu
- 101 | Recurs la Istoria ieroglifică
- 102 | Grădina de fulgere
- 103 | Cafeaua transcedentală
- 105 | Chiar așa
- 106 | Cavalerul Dada
- 108 | Șobolanul metafizic
- 110 | En attendant Godot
- 112 | Frumoasa specie
- 113 | Mortul de fericire
- 114 | Sfârșit de capitol
- 115 | Poezie, lux al deșertăciunii

[Din] **Cavalerul Înzadar**

2001

- 118 | Zepelin în văzduhul de seară
- 120 | Discurs despre roțița dințată

Respect pentru oameni și cărți

- 122 | Drumul spre iad
- 123 | Et in Arcadia ego (I)
- 124 | Viziune
- 125 | Corabia de la mansardă (II)
- 126 | Et in Arcadia ego (II)
- 127 | Lied
- 128 | Casa cu zaruri
- 129 | Et in Arcadia ego (IV)
- 130 | Poem vetust
- 131 | Strigoii poemelor moarte

[DIN] ȚĂRMUL DE ECHILIBRU

1982

UCENICUL LUI HOMER (I)

Eram o ceată de inși transparenți,
un fel de visători de profesie,
avangardiști miopi
cotrobăind prin garderoba literaturii,
scribi jerpeliți lucrând
la Cartea Nimicului.

Bătrânul ședea la un pupitru de lemn,
ca Senior al *Ordinului Iezuiții Poeziei*.
„Zgârie cu unghia peretele acesta,
mi-a zis. Acum, spune: ce vezi?”

„Văd infernul, am răspuns. Da, nu mă înșel:
văd chiar fața infernului”.

Bătrânul a surâs misterios
și, luminat la față, i-a șoptit Marelui Scrib:
„Poate să rămână: băiatul are
simțul realității”.

CE SE POATE ÎNTÂMPLA
CU POETUL CÂND
ÎNFLORESC SALCÂMI

Ave Maria,
cântă floarea-n salcâmi
de aseară
fără să-și dea seama bine ce spune.
(„Salcâmi cu gândire abstractă,
va zice Poetul,
hai să extragem din ei
transcendența”).

Zeul din ei e păgân
și trimite-n afară tulburătoare mesaje
(„O iliadă de floare,
o bâlbâială profetică”, va zice
același Poet).

Pitită-ntre flori,
moartea-i săracă și plânsă.

În preajma salcâmilor acum
Poetului s-ar putea să-i cadă coroana.

De ce? m-ați întreba.
Așa, din senin, v-aș răspunde.

CATHARSIS (II)

Lăsați licornul nopților să treacă
Cu pași de aur dinspre lumea greacă.

Să-mi pască iambii ca pe-o iarbă rară
Sălbăticiind pe gura mea amară.

Flămând de reveriile-mi naive,
Să vină dinspre Memphis și Ninive.

Să-mi pască ochii de visări și forme
Și palmele de scrieri cuneiforme.

Să lase-apoi pe limba mea, complice,
Sigilii mici de frăgezimi atice.

Să mor îmbătrânit de fericire,
Păscut până-n câmpiile asire...

Căci, uite, mă cuprinde-un fel de boală,
Domnule Iamb, doamnă Vocală!

HIDALGO

Doar trestia-ar putea să te măsoare!
La braț cu Orionul, o! cum vii –
Te-aș confunda cu-o aprigă ninsoare
Ce-mi bate-n geam vitralii străvezii.

C-un tren suav tras de doi îngeri roșii.
...Să stau între traverse și să strig,
Iar tu să-mi deraiezi pe lacrimi, o! și
Să ningi, să ningi, și brusc să-mi fie frig.

(Sau poate chiar aș inventa zăpadă –
O lampă-antarctidă cu fitil,
Iluzia ca un păun cu coadă
Să se strecoare-n patul meu, tiptil.)

Să-mi treci prin piept subțire cum e lancea.
Oh, de pe șaua norilor prelins,
Să-ți strig: Eu sunt chiar prințul
de La Mancha!
Tu cine ești, de nu mai stă de nins?

CAVALERUL FLORII DE MĂCEȘ

Respect pentru oameni și cărți

Iată-l, orgoliosul Cavaler,
trecând prin eclipse
și naufragii
cu Canaanul sunându-i în oase!
Adevărul îi arde în mâini
ca o spadă-nflorită.
Ajuns în orașul Rosa Celesta,
călare pe-un greiere
(din urma lui vin
glorioasele armate ale ierbii),
strigă cu glas de profet:
C' est le commencement de la fin! Mântuirea
o să vină din noi! –
și la vorbele lui în porturi
se clatină corăbiile grele
încărcate cu miere, ceară și grâne...
Vestit armator de fregate imaginare,
locuiește de-o veșnicie
în Turnul Grotescului,
scrie Cartea clarului de lună
și visează lumea de parcă
ar inventa-o.

UCENICUL LUI HOMER (II)

Iată ghilotina,
zise Profesorul.
Totul e să poți să-ți ții cu o mână capul
și cu cealaltă să acționezi manivela,
să fii în același timp
și victimă, și călău.
Ia aminte, viața depinde
de cantitatea de sânge
ce alimentează neclintit ghilotina,
iar sângele nu poate fi pus în mișcare
decât de acest sânguincios mecanism,
e un fel de circuit închis –
mai multă speranță și curaj,
curaj și speranță...

La urmă, Profesorul îmi culese
capul de jos,
mi-l puse la loc
și-mi zise:
„Acum descrie tot ce-ai simțit!“